

Kära bröder och systrar!

Jag gläder mig över möjligheten att få fira denna mässa tillsammans.

Tillsammans med medarbetare från SKUT:s församlingar över hela världen, SKUT-ombud och tillsammans med er här i Lunds domkyrkoförsamling.

Stort tack till Biskop Johan Tyrberg, och till

domprost Nicklas Blåder som öppnat upp Lunds domkyrka för oss.

Stort tack till domkyrkokaplan Lena Sjöstrand som på ett föredömligt sätt ordna med allt praktiskt.

Jag kan ju samtidigt inte låta bli att konstatera att för oss som kommer från Visby stift, med församlingar på Gotland och runt omkring i världen, så är det lite bittert att er domkyrka här i Lund firar 900-år i år, medan vår fantastiska fina S:ta Maria Domkyrka i Visby endast blir 800 år 2025. Självklart gläder vi oss med er och framför våra gratulationer till vår äldre vördnadsbjudande syster.

Samtidigt är det intressant att konstatera att det inte är endast i vår tid som modet förändras snabbt. Då Lunds domkyrka är byggd i romansk stil medan Visby S:ta Maria domkyrka är byggd i tidig-gotisk stil.

Några dagar innan jag skulle prästvigas i Visby domkyrka, once upon a time, för länge sedan sa en bekant till mig:

”Erik, kom ihåg, att goda gärningar görs här på jorden och inte i himlen”.

Det var sagt i all välmening, samtidigt uttryckte hon en vanligt förekommande tanke i vår tid, nämligen att det religiösa livet egentligen inte har någon betydelse – det är goda insatser som har någon betydelse.

Möjligen har kyrkan betydelse när hon är nyttig, när hon hjälper enskilda, men helst inte så att det konkurrerar med den allmänna välfärden, förutom när det blir kris.

Helst inte så att det märks att det är en religiös aktör som står bakom dessa verksamheter.

Trots omfattande kritik är det flera kommuner som diskuterar att dra in alla former av ekonomiskt stöd till verksamheter med religiösa inslag eller på religiös grund – de riskerar att slänga ut barnet med badvattnet.

De kämpar med stora ohälsotal och vill stärka demokratin. Men vill samtidigt utestänga kyrkan från möjligheten till bidrag trots att kyrkan bidrar kraftigt både till hälsa och välbefinnande och stärker demokratin.

Enligt denna syn bör talet om det inre livet, om människans relation till Gud, eller om det eviga livet, helst lämnas kvar i vapenhuset när vi har lämnat kyrkan – som om vård av det inre livet, bönen, syndabekännelsen, avlösning och förlåtelse, Kristi sanna kropp och blod och den gemenskap som ges med den uppståndne Herren Jesus Kristus – inte har någon betydelse för livet utanför kyrkporten

Det är den moderna liberala synen på religion, att det är en privatsak, som inte ska märkas i det offentliga. Förutom om kyrkan gör sociala samhällsinsatser, men helst utan religiösa inslag. Eller som det ibland har uttryckts i omklädnings- eller lunchrummet:

"Jocke är en schyst kille – det märks inte alls att han är kristen!"

Vi skulle kunna kalla detta för en sekulär inställning.

Och länge trodde man i västvärlden att religionen skulle försvinna ju modernare samhället blir.

Men vår mänskliga erfarenhet säger något annat:

Tacksamhet, förnöjsamhet, frid och glädje – kommer inte bara för att alla materiella behov är ordnade.

Godhet kommer inte endast för att vi säger att den ska finnas, eller andlig mognad.

Nu rasar ett krig återigen i Europa och vi påminns om att människan är kapabel till bestialiska handlingar.

Och att den enskilda personens gräns för att göra det onda kan flyttas snabbt.

Det gäller i krigssituation – och det skulle kunna vara du och jag!

Beroende på omständigheter och situationer, misstag eller förhastade beslut kan den moraliska gränsen flyttas snabbt.

Vi människor är inte så rationella och logiska som vi ofta tänker.

Och även rationalitet och logik kan användas för att göra det onda.

Vi människor behöver vara i kontakt med vårt ursprung och vi behöver ett mål och en högre mening för att leva, utvecklas och mogna.

Det är detta som kyrkans andliga liv erbjuder. Det är detta som Jesus erbjuder när han säger följ mig!

Ett liv att marineras i för att förvandlas, utvecklas och växa till kärleksfulla personer öppna för den fantastiska värld och universum vi är en del av och möta och tjäna varje människa vi möter.

Herren Jesus Kristus vill vår lycka och ett liv med Gud öppnar verkligheten och gör den större och vibrerande av liv!

Det borde vara så att man i omklädningsrummet säger:

Det märks att Jocke är kristen – han är schyst och älskar livet!

Och så är det förstås också i förhållande till många, många kristna, men långt ifrån i förhållande till alla oss.

Jag säger detta som en bakgrund till dagens texter, som alla utgår från det självklara att ett religiöst liv har betydelse, eftersom det förändrar oss.

Det leder oss steg för steg till en större mognad och kärleksfullhet, samtidigt som vi upptäcker, ju närmre Jesus Kristus vi växer, hur otillräckliga vi är och hur mycket som ännu saknas i oss av mognad och kärleksfullhet. Mörkret syns tydligare ju närmre ljuset vi kommer.

Dvs – så är det – om eller när vi inte stänger oss för den relation som det religiösa livet är till för!

Profeten Jesaja uttrycker det som att liturgin och det religiösa livet är meningslöst om det inte förändrar oss i grunden och får konsekvenser i vår vardag.

Det gäller förstås den typ av hyckleri som Jesus tar avstånd från i dagens evangelietext!

Men det gäller även om eller när vi går till kyrkan, men inte öppnar oss för det andliga livet, inte öppnar vårt hjärta när Jesus bultar för att kunna rida in!

Det finns en risk att vi som regelbundet går i mässan, som regelbundet umgås med det heliga, sluter oss för att på djupet påverkas av det heliga.

Det gäller varje kristen – att det kan finnas sådana perioder, eller delar av oss, som vi inte vill beröra eller öppna för den heliga Ande – det blir vad som skulle kunna kallas en ytlig gudstjänst.

Det kan finnas många orsaker till att vi inte riktigt vill släppa taget och öppna oss.

Vi kan vara rädda, för förändring kan vara smärtsam eller svår

Det kan vara av intellektuella skäl – som står i vägen för att ta ett steg vidare i trons värld

Det kan vara på grund av emotionella sår – sorger eller svårigheter i livet eller i vår historia som ligger i vägen och som behöver få läka eller tas om hand.

Eller av bekvämlighet

Denna risk gäller inte minst oss som är vigda till att förvalta det heliga –

att vi riskerar att bli så vana med det heliga – att vi tappar bort vad det egentligen är vi förvaltar!

Vi måste ständigt ha i åtanke vem det är vi tjänar vid altaret!

Han som själv säger att han har kommit för att tjäna!

Och som uppmanar oss: *Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig ska bli upphöjd!*

Idag utmanas vi av dagens läsningar att på nytt öppna oss för Ordet så att det kan tränga in i oss – så att vi på allvar kan bli Ordets görare – inte endast dess hörare!

—

Idag är den avslutande dagen för oss som är här från SKUT.

Innan vi bekänner vår kristna tro, vill jag be följande personer att komma fram och ställa sig framför altaret.

Ni ska idag sändas ut i tjänst i SKUT till att arbeta i våra församlingar runt omkring i världen:
